Ч. 42 Пятниця 22 лютого (7 марта) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рада державна. — Замах державний в Сербії. — З пруской комісиї кольонізацийної.)

Вчерашне засїдане палати послів тревало досить довго, бо деякі посли виголошували дуже довгі промови. Між иншими польский посол др. Опидо говорив дві години. В часї промови референта Морзея вибухла буча, викликана Всенімцями, в хвили коли Морзей боронив поведеня урядників. В обороні адміністрациї державної промавляв др. Кербер. Вибір до делеґаций відбуде ся ще перед сьвятами.

З Сербії наспіла сензацийна вість про замах державний, устроений там сторонником і свояком кн. Караджорджевича, молодим чоловіком Реде Авантичем. Як доносять до Neue fr. Presse подія та збула ся в слїдуючий спосіб: Авантич виїхав вчера о годині 4-ій рано з австрийскої Митровиці в товаристві чотирох нанятих людий човном до граничного сербского міста Шабату. Коли висїв на берег, вийняв з клунка мундур ґенерала сербского, одів ся в него і з трема товаришами удав ся до граничної сторожі. Тут візвав еї, аби за ним пішла, а що був в ґенеральскім уніформі то сторожа послухала его. Звідтам удав ся на митову комору. Зібрав скарбову сторожу і візвав еї також, аби пішла за ним. Відтак удав ся до міста і приказав огневій сторожи уоружити ся і прилучити ся. Деякі ставляли опір, однако Реде Авантіч приказав тим, котрі вже були прилучили ся до него, стріляти до опірних, і в той спосіб прилучив і сторожу пожарну піти за собою. Звідси удав ся Реде Авантіч до префектури, і уставивши присутних там жандармів по войсковому, візвав їх, аби до него пристали, під загрозою, що буде стріляти на случай опору. Однако двом жандармам удало ся утечи через вікно, і донесли о всім, що дїе ся командантови жандармів, капітанови Николичеви. Николич пішов на префектуру, задержав Авантіча, і спитав его: хто він і чого хоче. Авантіч відповів на то вистрілом, але куля лиш легко зранила Николича. Тоді вистрілив Николич, і першим вистрілом зранив Авантіча а другим положив его на місци трупом. Чотирох товаришів, котрі приїхали з Авантічем до Шабату, увязнено. Они називають ся: *Юрий Шерб*, Франц Ельзнер, Павло Веґнер і Ерґенц. — Вість про той замах викликала в Сербії велике обурене. Скупштина ухвалила до короля адресу з заявою вірнопідданчих чувств. Авантіч походив з Сербії, а в послїдних часах мешкав в Хорватиї.

Пруский міністер рільництва Подбєльский предложив сими днями прускому соймови мемориял комісиї кольонізацийної за рік 1901. В мемориялі тім в чорних барвах представлений тамтогорічний стан урожаїв в сторонах комісиєю кольонізацийною набутих, і тим именно неурожаєм поясню факт, що в мин. роцї найбільше число посїлостий і господарств селяньских предложено комісиї до закупна, а то перших 301, а других 228. З того загального числа було в руках Поляків 82 більших посїлостий і 102 менших господарств, а в руках Німців першої катеґориї посїлостий 219, другої 126. З того виказу видно, що Німці два рази стілько землї предложили комісиї кольонізацийній на продаж ніж Поляки. Та для докладної оцїнки треба би знати, яка пропорция заходить між посїдателями землї одної а другої народности. На кождий случай тих польских оферентів, що витягали руки о поміч до тої інституциї, було за богато. Загалом набула комисия в р. 1901 в Княжестві і Західних Прусах 27 більших посїлостий, а між тими 7 польских, за цїну 13,503.377 марок, а менших господарств лише 8, і то 2 від Поляків. — Тяжкі рільничі відносини дають ся прикро відчувати так малій як і великій посїлости; та все таки видко, що польский хлїбороб більше привязаний до рідного загона. Що до обшару землї, то набула комісия від Поляків 4700 гектарів. Від часу свого істнованя, т. є. від 1886 до 1901 р. набула комісия всего 164.494 гект. за цїну 51.249.455 марок, а з того від Поляків: 125 самостійних обводів домініяльних; 14 посїлостий без комунальної самостійности і 98 господарств селяньских, а всего обшару 87.736 гектарів, за цїну 62.655.530 марок. Між німецких селян розпарцелювала комісия 76.600 гектарів вартости 53⅓ міл. марок осадовивши 4695 родин або 33.000 душ.

---

33) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Лїкар потакнув приятелеви і сказав відтак:

— Знаю, знаю! Але наші дороги ідуть побіч себе а не сходять ся ніколи, а нашою цїлию есть відгадане загадки, котру можна всіляко поясняти. Вам здає ся, що ви вже знайшли добре пояснене, а то може нема ніякого.

— Ну, то вдоволяймо ся таким, котре есть найвідповіднійше і найкрасше, — сказав Пентаур.

— Найкрасше? — відозвав ся Небзехт знеохочений. То має красною бути тота потвора, що ви еї називаєте богом, тото величезне тіло, що само з себе росте і само себе пожирає? Ви кажете, що бог, то весь сьвіт, котрий сам собі вистане. Він має бути вічний, есть ним, бо все в нїм минає ся, що з него походить, бо той скупар не дасть задармо анї зеренця піску, анї одного проміня сьвітла, анї одного міхурця воздуха, не жадаючи его назад для своєї господарки, котра веде ся без цїли, без розуму і доброти, а лиш з якогось тираньского примусу, котрого і він сам есть невільником. Его можна лиш ним самим пояснити, і він криє ся поза заслону непонятности, котру би я хотів зняти з него. Оттак виглядає той, що ви его називаєте богом.

— Поганий образ, — сказав Пентаур, — бо ти забуваєш, що ми признали розум яко суть всего, яко ту проникаючу весь сьвіт і все порушаючу силу, котра проявляє ся в гармонії спільного дїланя своїх частий і в нас самих, що єсьмо зроблені з его творива і маємо в собі его душу.

— А хибаж тота борба в житю як би для забавки, то розумна? — спитав Небзехт. — Чи в тім якийсь розум або якась цїль, щоби вічно нищити і заставляти знову оживати? А ви завівши розум у все, що на сьвітї, вдоволяєте ся самі тим видуманим володїтелем, котрий страшно подібний до тих добродїїв та добродїйок, які ви показуєте народови.

— То лиш так здає ся, — відповів Пентаур, — лиш длятого, що надзмислове можна лиш змисловими средствами передавати другому. Длятого, що бог проявляє ся яко розум сьвіта, то лиш називаємо его: „слово“. „Той, що своїм членам надає імя“ [1]), як то каже ся в сьвятих письмах, есть то воля, надаюча річам їх вид, по котрім їх розріжняємо Хрущик скарабей, котрий вступає в жите яко свій власний син [2]), пригадує на ту творячу силу в природі, котра заєдно сама відновляє ся, а котра тебе спонукує називати нашого добротливого бога потворою, а котру так само не можеш заперечити, як й щасливий вибір нашого образа; таже ти преці знаєш, що скарабеї суть лиш самцї, і що они самі з себе родять ся.

Небзехт усьміхнув ся, і сказав:

— Коли всї ваші науки такі правдиві, як отсей щасливо підобраний образ, то зле з вами. Тоті жуки, що жиють в гною, то від многих лїт мої приятелї, і я держу їх у себе в комнатї. Я знаю їх жите, і можу тобі сказати, що межи ними суть так само самцї і самички, як межи котами і малпами та другими зьвірятами. Твого „доброго божка“ я не знаю, а коли спокійно розважаю, то вже таки зовсїм не можу того поняти, як ви можете розріжняти в сьвітї якусь добру і злу основу. Коли цїлий сьвіт, то бог, а бог, як учать письма, есть добротою, і крім него нема нїчого, то де тогди місце для злого?

— Ти говориш як би який школяр, — сказав Пентаур знеохочений. — Добрим і розумним есть все, що есть, але той безконечний один, що сам визначив собі правила і дороги,

---

[1]) Після написий в Абідос і величань божка Ра в Бібан-ель-Мулук.

[2]) Скарабей (слово латиньске — scarabaeus; по староєгипетски „хепер“, жук, що із сьвіжого гною робить круглі кульочки, в котрі зносить свої яєчка. Єгиптияни уважали его за сьвятого, за образ бога сонця, за сотворителя, а не знаючи як він плодить ся, гадали, що він родить ся сам з себе. В єгипетскій орнаментицї грав скарабей важну ролю; его витесувано на каміню, роблено з каменя або глини, виробляно печатки і обручки зі скарабеями або ношено на грудех яко амулети.

Новинки.

Львів дня 6 го марта 1902.

— **Іменованя і перенесеня.** II. Мінїстер просьвіти затвердив ухвали зборів професорів, на основі котрих др. Людвик Брунер став приватним доцентом на львівскій політехнїцї; др. Андрей Гонька приватним доцентом для дентистики, а др. Роман Рецкий прив. доцентом для внутрішної медицини на львівскім унїверситетї. — Краєва шкільна рада іменувала в народних школах: Івана Юґана учителем 6-кл. школи муж. в Чорткові; Савину Ольгу Гайльманівну мол учителькою шк. жіночої в Бібрцї; Романа Новака управителем а Людвіку Голуб молод. учит. 2-кл. шк в Близнім; Антона Поливку управ. і Стефанію Темницку мол. учит. 2-кл. шк. в Вільхівцях; Софію Зельтманівну мол. учит. 5-кл. школи в Жидачеві; Михайла Крупу управ. і Анну Левицку молод. учит. 2-кл. школи в Новім Селї; Вінкент. Малявского управ. 2-кл. шк. в Путятинцях; Станиславу Захареву мол. уч. 2-кл. в Дулибах. Учителями і учительками шкіл 1-клясових: Володислава Левицкого в Візовій; Льва Жеґленя в Тираві сільній; Каєтану Жуковску в Баричи; Мальвину Пйонтковску в Рилевій; Василя Сагайдака в Острівчику — Краєва шкільна рада перенесла: Кароля Файнера з Ходачкова великого на управителя 2-кл. школи в Устечку; Генриха Бачиньского з Пискорович до Бінчаревої. — Краєва шкільна рада перенесла в стан супочинку: Брониславу Сикутовску учит. в Русятичах; Ольгу Шостакевичівну учит. в Брустурах. — Мінїстер просьвіти переніс шкільних інспекторів окружних: Йос. Сковрoньского з Камінки струм. до Самбора; Антона Левандовского з Лїска до Снятина; Мечислава Поповича з Перемишлян до Лїска: Тому Заборняка з Турки до Бучача та іменував его шкільним окружним інспектором в IX. кл. ранґи.

— **З тов. „Просьвіта“.** Головний видїл товариства відбув в місяци січни три засїданя і полагодив слїдуючі справи: 1) В цїли придбаня товариству відповідних розвідок постановлено оголосити конкурс на працї з отсих предметів: Образ сучасного кооперативного руху, з'осібна на области рільничого промислу; О рільництві, то є о розумній управі рілї і о доборі насїня в примінению до положеня землї і підсоня нашого краю; Боротьба за самостійність национальну: О плодах природи і домашних виробах нашого краю; Годівля риб і єї значінє для нашого краю: Дальше оголошено конкурс на історичну повість патриотичну і твір драматичний на основі народного житя, що міг би бути представлюваний в читальнях. 2) Книжочку „Вибір поезий“ рішено видати за март і цьвітень с. р., а книжочку „Порадник для крамниць“ в 3.000 примірниках постановлено видати новим накладом на розпродаж. — 3) Візвано філїю „Просьвіти“ в Раві рускій до скликаня загальних зборів. 4) Принято до відомости справозданє з загальних зборів читальнї „Просьвіти“ в Бродках і рішено вислати признанє п. Курачеви за безкористовне відступленє хати на цїли читальнї. 5) Бібліотецї Руского касина в Сокали рішив вислати книжочки даром. 6) Упрошено о. Данила Танячкевича, щоби ім. товариства взяв участь в похоронї бл. п. о. Омеляна Левицкого пароха в Тартакові, почесного члена „Просьвіти“, зазначуючи згадку про смерть покійника в протоколї засїданя гол. видїлу. 7) Принято 88 нових членів.

— **Нова читальня „Просьвіти“.** Отворенє читальнї „Просьвіти“ в Осталовичах відбуде ся дня 9-го марта в недїлю о 2-ій год. пополудни. Основателї запрошують на се торжество членів читалень з сусїдних громад.

— **Концерт в Снятинї.** Товариство „Снятиньский Боян“ устроює в недїлю дня 9 марця с. р. в сали „Сокола“ при ласкавій співучасти Вп о. З. Кириловича, Вп. М. Лукасевича і М. Харжевского концерт з отсею проґрамою: I 1. До рускої пісни, муз. В. Матюка, муж. хор. 2. Ch. Danck: Resignation, скрипкове сольо в супров. фортепяну, відограють Вп. М. Х. і М. Л. 3. „Котиш ся, котиш“, муз. Вербицкого, баритонове сольо. 4. Verdi: Divertissement з опери „Ернані“, цитра, відограє Вп. о. К. 5. Вскую прискорбна еси, псалом XXXIII, муз. Бортняньского, міш. хор в супров. фортепяну. II. 6. Гей там на горі. На тлї народних мотивів гарм. Ф. Колесса, муж. хор. 7. M. Hauser: Rapsodie hongroise, скрипкове сольо в супров. фортепяна, відограють Вп. М. Х. і М. Л. 8. Вимки з опери „Запорожець за Дунаєм“, муз Артемовского: а) Інтродукция і хор селян; б) Романс: Місяцю ясний, сопранове сольо з хором; в) Каватіна, басове сольо з хором; г) Запорожский козак, ґ) Козачок, відограє орхестра; д) Ангел ночи, сопранове сольо; е) Чорнов хмаров, дует на сопран і тенор; ж) Марш відограє орхестра; з) Молитва, тенорове сольо з хором; і) Finale: „Там за тихим за Дунаєм“, сопранове сольо з хором. — Цїни вступу: Крісло перворядне 2 К, крісло другорядне 1 К 50 с., партер 1 К. Для міщан і селян 60 с. Ґалерия 40 с. — Початок точно о $7\frac{1}{2}$ год. вечером. Білетів набути можна в „Народній Торговли“, а в день концерту від год. $5\frac{1}{2}$ при касї.

— **Облава на дикого звіра.** Дня 26 лютого відбула ся в лїсах камеральних „Рипянка-Вистава“ облава на дикого звіра, під проводом місцевого завідателя п. Свободи, при участи 11 товаришів, між ними і самого директора домен п. Розенберґа. Завдяки сприяючій погодї, забито того дня 24 диків.

— **Знов зловили духа з тамтого сьвіта.** То вже не перший раз буває, що зручний мантій, котрий викликує души померших з тамтого сьвіта, попадає в заставлену зручно сїтку і показує ся тогди дійстно тим чим есть — мантієм. Але то не перешкаджає людем, не то вже простим, але навіть і таким що мають претенсию ніби то до якоїсь інтелїґенциї иноді навіть до дуже великої, длятого, що они вже з такого роду — вірити все ще в то, що душа з тамтого сьвіта може назад вернути, тут розмавляти з людьми, їсти й пити, показувати всїлякі штуки, роздавати сьвіжі цьвіти, помаранчі і овочі. Тих чудотворців, що уміють то робити називають звичайно „медіюм“ а штуку їх спіритизмом. Отже той спіритизм так був завернув людем в Берлинї голови, що аж сам

надає трівкости тому, що має конець, в той спосіб, що оно відновляє ся і заєдно зміняє види. То, що ми називаємо злим, недобрим, неясним, есть само по собі божественним, добрим, розумним і ясним; але оно видає ся нашим помраченим змислам в иншім сьвітлї, бо ми видимо лиш дорогу, а не цїль, лиш поодиноке, а не цїлість. Так само як ти, так ганять і ті, що лиш поверховно оцїняють який музичний твір, в котрім чують якусь дисгармонію, яку викликує гарфяр своїми струнами, щоби его слухачі тим глубше відчули чистоту гармонії, яка потім приходить; так ганить маляря, що замалює свою дошку на чорно, кождий дурак, котрий не чекає, аж буде скінчений образ, котрий від темного тла має тим яснїйше відбивати; так ганить дитина благородне дерево, котрого овочі гниють, щоби з їх зерна виросло нове житє. То, що нам здає ся злим, есть лиш першим ступенем до висшого блага, а смерть есть лиш порогом до нового житя. так, як кожду вечірну зорю вкриває ніч, щоби опісля та зоря показалась незадовго ранною зорею слїдуючого нового дня.

— Як же то звучить переконуючо! — сказав на то Небзехт. — Все, навіть то, що відстрашує, набирає принадности в твоїх устах. Але я би міг обернути твої слова і сказати, що зло панує в сьвітї, а иноді дає нам покоштувати капельку солодкого вдоволеня, щоби опісля дати нам лиш тим більше відчути гіркість житя. Ви видите у всїм лиш гармонїю і добро; а я добачив, що пристрасть викликує житє, що цїле житє есть борбою і одно істнуюче пожирає другого.

— А хибаж ти не відчуваєш краси видимого і не бере тебе покірний подив на вид непохитних правил в цїлім сьвітї?

— За красою — відповів Небзехт — я нїколи не заглядав; видко, брак менї того орґану, котрим би я єї міг поняти, хоч я охотно переймаю єї від тебе; але на правила в природї годжу ся в повнї, бо они то правдива душа сьвіта. „Темт“ називаєте ви того одного, то значить сума, яка виходить з доданя до себе богато чисел; а то менї подобає ся, бо складові части всего сьвіта і сили, які визначують житю его дорогу, суть точно вимірені після міри і числа, але без доброти і краси.

— Ти набрав ся таких поглядів — сказав Пентаур зажурений — внаслїдок твоїх чудачних робіт. Ти убиваєш і нищиш, щоби, як кажеш, дійти тайни житя. Придиви ся як що настає в природї, отвори очи тому орґанови, котрого, як тобі здає ся, тобі бракує, а краса того, що побачиш, переконає тебе і без моєї помочи, що ти молиш ся до фальшивого бога.

— Я й не молю ся до него — сказав Небзехт, — бо правило, яке порушає сьвітом, не дасть ся так само упросити, як ваш піско-вий годинник, що правильно час показує. А хтож тобі то сказав, що я не слїджу за тим, як що дїє ся в природї? Таже я тобі вже показав, що знаю лїпше, як ви, звідки бере ся скарабей. Я убив не одно зьвіря не лиш на то, щоби пізнати его орґанїзм, але також і на то, щоби вислїдити, як він таким зробив ся. Але як-раз при тій роботї мій орґан для краси скорше замкнув ся як отворив ся. Кажу тобі, що то так само не конче приятно дивити ся, як щось настає або й як щось гине і минає ся.

Пентаур видивив ся на лїкаря, як би хотів щось від него довідати ся.

— Хочу тобі раз образово сказати — говорив той дальше. — Ось подиви ся на отсе вино, яке оно чисте і як пахне а прецї винники витиснули его своїми мозолистими ногами. А отсей повний колос! Сьвітить ся як золото і буде з него мука біленька як сніг, коли его змелемо, а все-таки виріс він із гниючого насїнного зерна. Недавно тому величав ти передомною красу тої майже вже скінченої сьвітлицї на стовпах в сьвятини Амона онтам в Тебах [3]). Як же то люди, що настануть по нас, будуть єї подивляти! Я видів, як єї будували.

[3]) Сьвятиню ту зачав ставити Рамзес I., будував дальше Сеті I., а докінчив Рамзес II. Сьвітлиця, о котрій бесїда, спочивала на 134 стовпах і останки єї суть ще до нинї; другої такої нема в цїлім сьвітї.

Тесове камінє лежало в суміш, порох цїлими купами, що я аж не міг дихати, а три місяцї тому назад післали мене туди, бо більше як сто робітників нараз забито буками на смерть при тягненю каміня на спецї. Як би я був таким поетом як ти, то я би міг показати тобі тисячі таких образів, котрі би тобі не сподобались. Поки що буде з нас приглядати ся тому, що есть, та шукати правил, після котрих то дїє ся.

— Я не міг нїколи зовсім зрозуміти твого змаганя і поняти того, чому ти не вибрав собі науки гороскопів — сказав Пентаур. — Хиба ти аж гадаєш, що житє ростин і зьвірят, котре зміняє ся і зависить від окружаючого їх сьвіта, дасть ся звести до правил, чисел і міри так само як рух зьвізд?

— Ти то питаєш? Хибаж страшно сильна і величезна рука, що держить онтам в горі ті сьвітла і каже їм бічи по точно визначених дорогах, не мала би бути також і так делїкатно вироблена, щоби визначувала летови птиць і битю людского серця їх услівя?

— От ми й зійшли на серце — усьміхнув ся поет. — А що, чи ти вже дійшов близше до своєї цїли?

Лїкар споважнїв дуже і сказав:

— Може вже завтра дістану то, чого менї потреба. Але ось лежить твоя палета з червоною і чорною краскою, папірус і тростинка до писаня; можна собі взяти отсей лист?

— А вжеж; але розповідай...

— Не питай; ти би на то не згодив ся, що я задумую зробити і настала би знову суперечка.

— Я гадаю — сказав поет поклавши руку на плече лїкаря — що ми не потребуємо бояти ся суперечки. Она була доси тим, що нас сполучало, оживляючою росою на нашу дружбу.

— Доки розходило ся о погляди, а не о дїла.

— Ти хочеш звідкись роздобути людске серце! — Уважай, що робиш! Серце есть судиною впливу душі сьвіта, що в нас проживає.

цісар Вільгельм видів ся спонуканим виступити против сего туманеня людий навіть з найвисших кругів. Отже оногди прихоплено таке „медіюм“ в Берлині, Анпу Рот, котрій духи з тамтого сьвіта приносили цьвіти та помаранчі і всілякі овочі. Ротову називано длятого „цьвітовим медіюм“ і она мала в цілім місті велику славу тай значні доходи зі свого мантійства, бо до неї ішли радо та добре платили і бідні і богачі і люди праці і пани з найвисших кругів. В послідних часах стала она вже була осторожнійша і викликувала духів лиш в приватнім дому у учителя Єнча. Але й туди дістали ся потайком перебрані аґенти поліцийні. Отже оногди, коли як-раз в затемненій комнаті зачали духи подавати Ротовій цьвіти і то навіть такі, що були насилені на дроті, і помаранчі, схопились два аґенти поліцийні і вхопили Ритову за руки та дали знак свиставкою на поліцию, котра після умови стояла вже під дверми. Зроблено зараз ревізию при Ритовій і в широких складах її сукні знайдено множество приготовлених всіляких цьвітів і овочів як нарцизи, тульпани, гіяцинти, помаранчі і т. п. Ритову зараз арештовано а з нею її чоловіка і згаданого учителя. Всї присутні на тім „засіданю“ (seans-i) мусїли вилеґітимувати ся і будуть ставати за сьвідків. Арештованих відвезено зараз до поліцийних арештів.

— Гарний посол. Будапештеньска поліция розіслала гончі листи за б. послом угорского сойму, Кольоманом Сеченім, котрий в характері рахункового радника в міністерстві скарбу, довший час допускав ся крадїжи стемплів. Посол утік з мандатом і стемплями.

— Страшний злочин пяниці. З Марбурґа в Стириї доносять: В місті і цілій охрестности зробив величезне вражіне страшний злочин, якого допустив ся властитель більшої посїлости, Іван Пізус, в Обервец, коло Марбурґа. Минувшої неділї вечером вернув Пізус пяний домів, а мати за то сварила на него. Пяниця впав тогди в таку злість, що забив матір сокирою на місци, а тіло закопав опісля в гній. Паробка, котрий то видів і не хотів допустити до того, він забив також на місци, а тіло затягнув опісля до стайнї під коні. Наконець кинув ся був ще й на служницю, та хотів ще й її убити, але она хоч покалїчена, вирвалась єму з рук і побігла до жандармериї та дала знати. Пяницю-злочинця звязано і відставлено до суду в Марбурзї.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 6 марта. До Wiener Allg. Ztg. доносять з Петербурга, що крім університету замкнено школу інжинерів. Студенти переходять улицями в товаристві робітників і демонструють.

Брукселя 6 марта. Конвенцию цукрову підписано вчера о год. 8 вечевом.

Париж 6 марта. Российский амбасадор кн. Урусов одержав від царя Николая власноручне письмо, в котрім цар запрошує Любета другий раз, аби відвідав Росию. В тутешних кругах кажуть, що Любе виїде до Росиї в маю.

Льондон 6 марта. Палата послів відкинула закон о заведеню 8-годинного часу праці для гірників.

Рим 6 марта. З кількох міст північної Італії доносять о легкім землетрясеню.

— А ти то так докладно знаєш? — відозвав ся лікар роздразнений — дайже на то доказ. Хиба ти коли розслїджував яке серце, а може то коли робив котрийсь із моїх товаришів по фаху? Таже они кажуть, що навіть серце злочинця або й воєнного плїнника не вільно рушити, а коли ми сидимо коло недужих і не знаємо ради, а наші ліки так само нераз шкодять як і помагають, то длячого так? Лиш длятого, що ми лікарі змушені так працювати як астрономи, котрим би хтось казав дивити ся на зьвізди крізь дошку. В Геліополісї просив я старенького Урму [4]) Раготепа, щоби він менї позволив розслїдити серце померьшого Аму; але він тому спротивив ся, бо велика Сехет веде також і честивих семітів на поля блаженних, а до того прийшли ще й старі обави: навіть і серце зьвірини гріх розрізувати, бо й у неї сидить в нім душа, може, й яка засуджена людска душа, котра мусить перейти через зьвірята і очистити ся в них, заким сполучить ся з тим одним. Але то мене не успокоїло і сказав єму, що мій прадїд Небзехт, заким написав свою розправу про серце[5]), мусів чей єго насамперед розслїдити. А він менї сказав на то, що божество натхнуло єго тим, що він написав і длятого єго дїло зачислено до сьвятих письм Тота [6]), котрі суть певні і ненарушимі як розум всего сьвіта; він сказав, що постараєсь для мене о спокій до тихої праці, що я то вибраний дух, а може небесні і мене натхнуть. — Я був тогди ще молодим і цілими ночами молив ся, але я аж помарнів, а мій дух став мрачнійший а не яснійший. Тогди я потайком зарізав курку, відтак щура, опісля кріляка та розрізував їх серця і слїдив за судинами, що з них виходять, ну тай знаю тепер мало що більше як перед тим; але я мушу дійти правди і роздобути собі серце!

— На що тобі то здало ся? — спитав Пентаур. — Преці не можеш сподївати ся, що твоїми людскими очами добачиш то, що не видиме і безконечне.

— А ти знаєш розправу мого прадїда?

— Трохи — відповів поет. — Він каже, що де лиш приложить свої пальці, чи на голову, чи на руки або на живіт всюди чує серце, бо єго судини розходять ся по цїлім тїлї, а серце єсть тим місцем, де сходять ся всї ті судини. Відтак каже Небзехт, як ті судини розділені по тїлї, а відтак доказує — правда, що так? — що за єго поглядом промавляють також і всілякі стани душі як гнїв, смуток, огида та й звичай уживаня в бесїдї слова „серце“.

— Так і єсть; ми вже об тім говорили і я думаю, що він правду каже, о скілько то розходить ся о кров і зьвіряче відчуванє, але чиста, сьвітла інтеліґенция в нас має своє місце деинде — і лікар вдарив ся при тім рукою по своїм широкім але низькім чолї. — Я придивляв ся соткам голов [7]) он там в долинї, де судять на смерть та й живим зьвірятам розрізував голови. Але тепер дай менї написати, заким нам хтось перешкодить.

(Дальше буде).

[4]) Так зав ся єрей бога сонця в Геліополісї. пізнїйше ще й в Тебах.

[5]) Ся розправа єсть найзамітнїйшою частиною в папірусї Еберса.

[6]) Греки називали ті сьвяті письма „гермесовими книгами“, а Климентий Александрийский назвав був папірус відкритий Еберсом „книгою о ліках“.

[7]) В папірусї Еберса уживає ся людского мозку яко ліку від хороби очий. Герофільос, один із найперших учених в Александриї, робив свої спостереженя не лиш на тїлах страчених але й живих злочинців. Він доказував, що душа сидить в четвертій ямці людского мозку.

Курс львівский.

Дня 5-ого марта 1902.	пла-тять К. с.	жа-дають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	535·—	550·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	565·—	573·—
Акциї гарбарні Ряпів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	94·30	—·—
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	—·—
Банку гіпот. 4½%	98·80	99·50
4½% листи застав. Банку краєв.	100·50	101·20
4% листи застав. Банку краєв. .	95·—	95·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	95·—	95·70
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	95·—	95·70
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·30	96·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінаций гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·50	102·20
„ „ „ „ 4½ %	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	92·50	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	74·—	80·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	53·50	54·50
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	29·50	30.50
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	27·50	30.50
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	80·—	84.50
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	18·40	19.40
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·17	11·25
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·—	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в потках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— „Краєвий Союз кредитовий“ видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні . 2 аркуші „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ уділів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 10 „
7. „ ліквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ уділів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . „ „ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

— „Товариша“ ілюстрований календар на 1902 р, можна дістати у всїх складах „Народної Торговлї“ по цїні 1 К.

За редакцию відповідає Адам Крехов**е**цкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греций, Швеций і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·30	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8		—		—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . 4 зр.

Непорочне початие *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччього* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові. надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в горговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір. як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).